

[Søren Olesen.]

det private lånemarked, som det er sket i de senere år.

Ved de foreslåede ændringer til § 36 gives der mulighed for, at byggeforetagender med indtil 36 lejligheder kan opnå statslån til en billigere rente end den, der i dag kan opnås i det frie marked. Om den høje rente i det frie marked vil blive opretholdt i fremtiden, kan man jo ikke vide, og når man har givet den her omhandlede låneform tilslutning, beror det i nogen grad på — det gør det i hvert fald for mit vedkommende — at man mener, at den høje rente efterhånden vil gå noget ned, og så vil den renteløstelse, der her gives, jo ikke være af et så betydeligt omfang, som det i øjeblikket kunne se ud til. Men hvis dette byggeri får et noget større omfang, vil statslånevirk-somheden ikke blive aflastet, og derfor mener jeg, man må have opmærksomheden henvendt på, at dette byggeri ikke tager overhånd i forhold til andet byggeri, men at der fremtidig kan ske ændringer her, hvis det skulle vise sig, at der sker ændringer indenfor byggeriet, eller bolig manglen ophører.

Endelig vil jeg omtale den huslejenedsættelse, der gives børnerige familier. Vi har hele tiden ment, at en sådan nedsættelse for børnerige familier ikke hører hjemme i boligstøttelovgivningen, men i sociallovgivningen; vi mener, det er forkert, at den er knyttet til byggeri med statslån. Hvis en børnerig familie ikke kan skaffe sig en lejlighed med mere plads uden til en ret høj husleje, ligegyldigt enten det sker i statsstøttet byggeri eller på anden måde, mener vi, at støtten til en sådan familie bør være en social foranstaltning og ikke kædes sammen med byggestøtteloven.

Vi kan altså være med til nogle af de foreslåede ændringer, fordi de indeholder visse forbedringer, men som helhed er vi efterhånden kommet til at synes, at disse bestemmelser om byggestøtte ikke rigtig har opfyldt de forventninger, man har stillet til dem. Vi har tidligere været med til at stemme for byggestøttelovene under hensyn til, at vi havde en stærk bolig mangel efter krigen, og under hensyn til, at det var vanskeligt at få byggeriet i gang under de usikre forhold; men vi har hele tiden hævdet, at man burde tilstræbe en afvikling, og at denne af-

vikling ikke burde strækkes over et altfor langt åremål.

Nu skal denne lov ganske vist kun gælde i 4 år, men dens virkninger strækker sig betydeligt længere, og tilskuddene strækker sig over et tidsrum af 15 år. Det vil altså sige, at loven vanskeligt kan afvikles, når de 4 år er gået, idet der stadigvæk er en hel del ejendomme, som nyder ret betydelige tilskud, og at det derfor vil blive vanskeligt for nybyggeriet, hvis ikke det vedblivende skal nyde tilskud fra staten.

Vi mener at kunne konstatere, at disse boligstøttelove ikke har formået at afskaffe bolignøden, hvad der jo var meningen.

De har heller ikke formået at give os billigere byggeri, idet det har vist sig, at byggeri med offentlig støtte havde en tilbøjelighed til at blive dyrt, og jeg synes, der ligger en stærk indrømmelse af dette også i det foreliggende lovforslag, idet der til socialt boligbyggeri skal ydes et større tilskud end til privat boligbyggeri; det er, som om man indrømmer, at det sociale boligbyggeri er blevet det dyreste, og derfor, siger man så, skal det have et større tilskud.

Hvis det virkelig er sådan, at det private byggeri med statslån er billigere, så burde man i stedet gå over til dette og spare staten for disse penge. De 3 kr.s forskel pr. m², som det her drejer sig om, er slet ikke så lidt, og vi mener, at det netop beviser noget i retning af, at en stærk støtte fra statens side har tendens til at fordyre boligbyggeriet og altså ikke bidrager til at skaffe billigere boliger frem.

Derfor mener vi ikke, at vi kan give hele den samlede lovgivning den støtte, som vi har givet hidtil, og selvom vi kan tiltræde en del af de her foreslåede ændringer, betyder det ikke, at vi kan give forslaget som helhed vor tilslutning. Hvis ikke der sker yderligere ændringer og forbedringer, vil vi ved tredje behandling stemme imod det foreliggende lovforslag.

Thorkil Kristensen: Da de afsluttende forhandlinger i udvalget fandt sted i sidste uge, var jeg forhindret i at deltage på grund af rejse i udlandet; jeg kom først hjem sent torsdag aften, efter at man under udvalgsforhandlingerne var nået frem til de ændringsforslag, der nu foreligger til afstemning.